

„1948. március 10-én születtem Szögligeten, ebben a gyönyörű, észak-borsodi kis faluban, második gyerekként, a bátyám után négy, a húgom előtt hat esztendővel. Noha tizennégy éves koromtól élek Miskolcon, a városon is megmaradtam szögligetinek. Mikes Kelemenre gondolva szoktam mondani, úgy szeretem már Miskolcot, hogy nem feledhetem Szögligetet. 1973-ban megnősültem, két gyermekünk született: Hajnalka és Zoltán. Nekik köszönhetően öt unoka (Ákos, Lilla, Szabolcs, Áron Csanád, Zoltán) szeretettel fölkent nagyapója vagyok. Ők halhatatlanságom letéteményesei.

Gyerekkoromban kezdtem verselni. Azt mondtam édesanyámnak, akkori egyetlen olvasómnak, hogy költő leszek, ha nagy leszek. Megírok naponta három-négy verset, több pénzem lesz, mint a tsz-elnöknek. Ahogy azt Móricka elképzeli! Első versem, *A madárijesztő dala* címűt tizennégy éves koromban a *Szabad Föld* közölte. Eltettem a lapot, sajnos elkallódott, viszont a honorárium feladóvényét nemrégiben megtaláltam, 98 forintból szól. Ez volt életem első keresménye, roppant büszke voltam rá. Még általános iskolás koromban elküldtem néhány verset a rajongásig szeretett Weöres Sándornak, aki válaszolt is. Dicsérte ügyes rímeimet, a ritmust, szóval biztatott. Pedagógiai megfontolásból-e, vagy

komolyan úgy gondolta, nem tudhatom. Mindenesetre nagyon jólesett.

Első könyvem a Magvető Kiadónál jelent meg 1978-ban *Arcok holdudvara* címmel. Azóta több mint húsz könyvem látott napvilágot. Könyveimnek nagyjából a fele szól gyerekekhez Az első ilyen 1980-ban jelent meg a Móra Kiadónál 22.000 példányban. Ez a példányszám ma már mesésnek számít.

Huszonhárom könyv, több száz publikáció, két gyermek, öt unoka: eddigi életművem. Könyveim és unokáim száma még bizvást gyarapítható. Remélem így lesz.”

„Ötödikes vagy hatodikos voltam, amikor megalapítottam az osztályban az önképzőkört. Én lettem az elnök, ekkor már iskolahírű poéta voltam, Petőfi kettő. Mióta megismertem a betűket, azóta verselgettem, de csak titokban, édesanyámon kívül senki sem tudott róla, mígnem egyszer Tóth tanító néni óra alatt versíráson nem kapott. Megmutatta művem az igazgatónak, aki igen szigorú ember volt, ráadásul a számtant tanította. A legközelebbi számtanórán, ahelyett, hogy megdorgált volna, verset íratott velem, a márciusi hóesésről. Szép tavaszi idő volt, amikor hirtelen nagy hó hullott a falura. Óra végére, mire a többiek megoldották a feladatokat, én is megoldottam az enyémet, megírtam egy tizenkét soros versikét, amely így végződött: *Mert március tavasz-hónap/ Nincsen helye itt a hónap!*

Gyula bácsi meg lehetett elégedve velem, mert felolvasta az osztály előtt. Így lett belőlem híres költő a faluban. Elnöki javaslatomra verspályázatot hirdettünk. Érkeztek is szép számmal a versek a kenetlen kocsikerék nyikorgására emlékeztető rímekkel, sántikáló sorokkal. Sokakat vonzott a pályadíj, a csomag Munkás cigarettá, az akkori idők legtudórepesztőbb füstölőnivalója. Hanem egy pályamű kiemelkedett a többi közül, Mihály Jóska írta: *Suttog a fenyves, zöld erdő, / Téliapó is már eljő // Tél szele hóval, faggyal jő, / Elkel már a nagykendő*

Ahhoz képest, hogy élete első verse volt ez Jóskának, elég jól sikerült, állapítottam meg irigykedve, ilyen én öreg, gyakorló költő létemre sem tudok. Ám a zsűrit nem lehetett félrevezetni, respektálta költői múltamat, engem hozott ki győztesnek. Remélem, Weöres Sándor megbocsátja ezt nekik odafront a csillagosban, mert kell-e mondanom, ezt a verset ő írta, Jóska csak lemásolta. De ezt csak később tudtam meg, amikor a *Szabad Föld*-ben megjelent, természetesen az ő neve alatt. Fel-sőhajtottam, mégiscsak megérdemeltem a cigarettát. Igaz, Jóska is szívott belőle, hátul az iskolaudvar sarkában megbúvó deszkabudiban.”

KRITIKA

„Fecské Csabának anyanyelve a költészet. Legszébb népdalaink mesterei felépítésére, metaforikus világára emlékeztető versei legalább akkora élvezetet adnak nekünk, felnőtt olvasóknak, mint a gyerekeknek.”

(Rónaky Edit)

KÖNYVEK

- Halpénzen vett világ,**
ill. Urbán Tibor, Felsőmagyarország
Könyvkiadó, 2000.
- Aligai galiba,**
Szépművészeti Műhely, 2003.
- Csalapinta villanytörpék,**
ill. Egyházi Tünde, Accordia, 2004.
- Tolvaj szél,**
ill. Gyórfi András, Holnap, 2008.

PONTOSABB DÍJAK

- Szabó Lőrinc-díj, 1994.
- Alkotói-díj, 2004.
- Pro Literatura-díj, 2006.
- József Attila-díj, 2008.

Hol voltam

Hol voltam, mikor még nem voltam?
Előletek jól elbújtam.
Pici búzamazg, az voltam,
ezüstcsillag egy álomban.
Mi minden voltam helyettem,
mielőtt meg nem születtem!

Hegyeken túl

Tavirózsán ül a vén hold
Ez a nap csak buborék volt.
Harmat reszket a virágon
A habokból kel az álom.

Hova mennél hova futnál
ha feledni sose tudnál.
Hegyeken túl idegen táj
Ami bánt az nekem is fáj.

Vízi móka

Sopánkodik a sügér,
hogy a víz csak hasig ér.
Hasig ér, hasig ér,
így messzire sose ér.

Míg a csuka vizitál,
megnyílik a vízibál.
Vízibál, vízibál,
csak egy béka muzsikál.

Reng a rája hája már,
süllő, hüllő rája vár.
Rája vár, rája vár,
rája, márna várna bár.

Éjszaka

fekete komondor az éj
hever mozdulatlanul
orra elől a hold üres
edénye messze gurul

A Balcsin

víz-ruha a halakon
ez itten a Balaton
egy bús pecás orrot lógat
kifogja a strandolókat
mások sellőre vadásznak
napestig a vízben áznak
sirály szárcsa vízirendőr
gondoskodik itt a rendről
hús árnyékban hagyta
fejeden egy nagy kalap
Lilla már ma harmadízbe'
ugrottál fejest a vízbe
játsszuk meg a boldogot
gyere együnk hotdogot
hogyha nem kérnél fagyit
azt hinném hogy nem vagy itt

Ábécé

– bééé bééé –
mondja a birka
pedig a könyvbe
cé van írva

Jó leszek

Ezentúl jó leszek,
állíthatom,
reggeltől estig,
tetőtől talpig
csuda jó leszek!
A füleimet ezentúl
mindig megmosom,
rendbe rakom a ruhám,
tiszták lesznek a körmeim,
köszönök szépen mindenkinek,
azt teszem csak,
ami szép és jó, ha már jó leszek,
és ezután az leszek!
Nem verekszem,
nem húzom meg a lányok haját,
semmit sem teszek,
amit nem szabad,
a legeslegjobb gyerek én leszek,

ha majd nagy leszek,
mert ezt a sok jószágot
észben tartani azért
nem tudja egy ilyen kisgyerek!

Esti műsor

anya mosogat
apa meg olvas

én pedig ordítok
mintha könyvből olvasnám
ha unom fordítok

apa is fordít
most anya ordít

A nagymamánál

A nagymamánál jó,
csak ott jó igazán.
A nagymamának sok keze van,
tesz-vesz szaporán.

Egyik kezével főz,
a másikkal mosogat,
a harmadikkal fejemen
egy dudort borogat,
a sokadik kezével
kinyitja a tehénen a csapot,
s a tehénből máris
friss, meleg tej csobog.

A nagymamánál jó,
mert ott van nagyapa,
aki a mezőről tücsökszavú
estét hoz haza.

Se füle, se farka

Megüti a guta,
ugat a fakutya.
Az a tutyi-mutyi,
aki kukutyini.

Ihol a Röcsöge
csücsöri köcsöge,
csupa csecsebecse,
csuda becs a kecsce.

Facsiga recseg-e?
Fecseg a kecsge.
Rezibe mozog a
rozoga taliga.